

[Petersen (Røi).]

Europa, maa vel al Tale om Grænserevision i Sønderjylland høre op.

Hvad Landets Forsvar angaar, finder jeg det mærkeligt, at man ikke uddanner flere Soldater. Hvad var vel mere naturligt, end at man uddannede en Del flere Soldater end hidtil, og da navnlig om Vinteren, naar Arbejdsløsheden er særlig stor. Det ser mærkeligt ud, at man bygger to nye Kaserner i Nordslesvig, hvor der er to i Forvejen, naar man ikke vil benytte dem mere, end man har gjort hidtil. Der er i Øjeblikket kun 400—500 Soldater plus Befalingsmænd paa samtlige fire Kaserner. Der er for Tiden 12 gifte Befalingsmænd i Tønder, som ingen Beboelseslejlighed kan faa, hvorfor deres Hustruer og Børn maa bo i andre Byer. Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at lade undersøge, hvad der kan gøres, for at disse Befalingsmænd kan faa deres Familie til Byen; deres Leveomkostninger bliver jo under de nuværende Forhold alt for store.

Der stilles store Krav til Grænselandets Befolkning, der er mange Opgaver at løse. Vanskelighederne siden 1920 har været store, nationalt og økonomisk, det ved enhver. Derfor har Staten ogsaa en moralsk Forpligtelse til at hjælpe. Jeg indrømmer, at der er ydet megen Støtte til Sønderjylland, men alt taget i Betragtning er Vanskelighederne størst ved Grænsen, det være sig Nord og Syd for den nuværende Grænse.

Richard Jørgensen: Jeg vil gerne ved denne Lejlighed gøre et Par korte Bemærkninger og rette et Par Henstillinger.

Jeg vil først henstille til den højtærede Trafikminister, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa Skærbæk Fiskerihavn, som er beliggende ved Lille Bælt mellem Fredericia og Kolding Fjords Udmunding i Bæltet. Denne Fiskerihavn blev bygget for en Snes Aar siden, og Staten betalte den ene Halvdel af Udgifterne ved Havnens Bygning, medens Amt og Kommune betalte den anden Halvdel. Havnen er blevet ret stærkt benyttet, og da den er spinkelt bygget, trænger den nu efter en Snes Aars Forløb til en Udbedring, ligesom en mindre Udvidelse er stærkt paakrævet. Op imod 60 Fiskerifartøjer er hjemmehørende her, ligesom Havnen benyttes meget af søgaaende Fiskefartøjer. Udgifterne ved en Reparation af Havnen og Opførelse af en ny Mole er anslaaet til ca. 40 000 Kr., og jeg vil gerne henstille til den højtærede Trafikminister, at han stiller

sig velvilligt over for et Andragende om, at Staten deltager med Halvdelen af Udgifterne til den paatænkte Reparation og Udvidelse. Aarene har vist, at Havnen er af største Betydning for Fiskerne ned ad Kysten her.

Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister, at der paa Fredericia Banegaards Perroner indrettes lukkede Ventesale. Saadanne er absolut paakrævede her, hvor der den meste Tid af Aaret er en saa ulidelig Træk og Kulde, at Folk ikke kan opholde sig paa de aabne Perroner, og der er saa langt til Banegaardens Ventesale, at det rejsende Publikum ikke, selv med ret lang Ventetid, tør forlade Perronen og gaa ned i Ventesalen. Der kan ved Enden af de nuværende Restaurationshaller paa Perronerne indrettes saadanne Ventesale. Men ogsaa for Personalet, der skal vente paa Togene og gøre deres Arbejde paa Perronerne, burde der være nogle opvarmede Opholdslokaler.

Endvidere vil jeg gerne forespørge den højtærede Socialminister, om der ikke kan sættes Arbejde i Gang for de unge langvarigt arbejdsløse blandt de døvstumme, da disse under de nuværende Forhold er meget vanskeligt stillede. Jeg vil i denne Forbindelse henvise til, at man jo har Stennetgaard nede ved Haderslev, hvor der nok kan findes baade Kultiverings- og Vej-arbejder, som er egnede for de døvstumme, der samtidig her kan faa Lejlighed til Undervisning og Sport. Muligvis kan der ogsaa andre Steder findes Beskæftigelse, som egner sig for de arbejdsløse døvstumme.

Fremdeles vil jeg gerne benytte Lejligheden til at udtale min Anerkendelse af den udmærkede Behandling, Patienterne paa Rigshospitalet faar. Den er i alle Henseender, baade fra de fremragende Lægers og fra de dygtige og omsorgsfulde Sygeplejerskers Side, ganske fortrinlig. Rigshospitalet er imidlertid snart en gammel Institution, som efterhaanden trænger til adskillige Forbedringer og Moderniseringer, men disse er vanskelige at gennemføre, da de aarlige Budgetter lægges alt for stramt, saaledes at selv de nødvendigeste Ting ikke kan skaffes. Rigshospitalet bør i alle Retninger, som Læreanstalt for vordende Læger, være et Mønsterhospital, men det er det i Øjeblikket langt fra.

Der er her i Tinget talt saa meget om, at det var vanskeligt at skaffe Tjenestefolk; sidst talte det ærede Medlem Hr. Vesterager i Gaar rørende herom. Men naar man ser paa Forholdene, som de er, hvad der i vore Dage forlanges af en Tjenestepige, og hvad